

[Glistrup]

allerhøjeste grad vil medføre modreaktioner fra de skattepligtige. De vil, når de er kommet hen på året, i august-september, eller hvornår de er fiffige nok til at finde ud af, at de er inde under beskattningen, have al mulig motivering til at lave alskens forskellige krumspring.

Man forsvarer sig med, at man skulle have et nogenlunde stort bundfradrag, nemlig en realrente på 3,5 pct. Man kan sige, at hvis man går tilbage til Frode Fredegods dage og tager gennemsnittet for tiden siden Frode Fredegod og op til nu, så er 3,5 pct. måske nok et gennemsnit, men det er så inderlig uinteressant, når vi i øjeblikket opererer med realrenter på 7-8-9-10-11, som der er tale om i vor tid. At man eventuelt over en meget lang historisk periode, hvis man afgrænser den tilstrækkeligt, kan nå frem til de 3,5 pct., er særdeles uinteressant.

Man har lavet en formulering, som i praksis nok skal føre til beskæftigelse af i hvert tilfælde nogle tusinde mennesker ved skrivebordene, nemlig at afgiften i princippet alene skal påhvile afkast af ny- og genplaceringer, der har fundet sted efter 1. januar 1983. Alt det med at få arbejdet sig hen til, hvad der ligger i begrebet genplaceringer, er noget, som ganske klart vil føre ud i nogle enormt store vanskeligheder.

Så har man fundet på at ville nærme sig fredsprismodtagerens store ønskemål, nemlig at man skal til at fritage indeksobligationer, og hr. Lykketoft var så glad over, at indeksobligationer stiger i pris. Ja, hvis man siger, at de, der går ud og maler grønne striber på vejene, får skattefrihed, så ville grøn maling stige i pris. Man kan få alt til at stige i pris i dette land, hvis man siger, at der er skattefrihed, hvis man specielt investerer i det pågældende objekt. Det er en kunstig ordning, som under alle omstændigheder bider sig selv i halen.

Det, der er det centrale, er, at der ikke er nogen som helst samfundsøkonomisk grund til, at man fra samfundets side skal være unneutral i retning af, om folk vælger indeksfinansiering eller traditionel finansiering. Jeg kan se masser af tilfælde, hvor man foretrækker den ene finansieringsform fremfor den anden, både på debitor- og på kreditor-siden, men at man fra lovgivningsmagtens side skal komme og sige, at nogle obligationstyper, der får renten beregnet på én må-

de, nemlig indeksberegningssmåden, skal behandles anderledes end dem, der får renten beregnet på en anden måde, nemlig det traditionelle fastrentepincip, som vi har haft i dansk realkredit, siden kreditforeningerne startede for 132 år siden, er ikke noget, der kan være nogen som helst fornuftig begrundelse for. Men det åbner selvfølgelig op for alverdens fiduser med omplaceringer og flytten om på midlerne, kursspekulationer osv. Derfor er den undtagelse, som skal gælde for indeksobligationer, særdeles umotiveret.

Det samme gælder i øvrigt de 2 andre undtagelser, hvoraf den ene vel baner vej for fondsocialismen, som vi så i regeringens investeringsfremmeprogram, nemlig at nu skal disse pensionskasser ud og købe mange flere aktier. Det er fuldstændig forfejlet at tro, at den omstændighed, at pensionskasserne måske vælger at købe nogle flere aktier, på nogen som helst måde gavner erhvervslivet, for så skal der bare være nogle andre, der køber statsobligationerne. Derfor må de, der hidtil har købt aktier, nu flytte deres investeringer over i statsobligationer, når skattelovgivningen for deres vedkommende er neutral, hvad enten de køber statsobligationer eller de køber aktier.

Den eneste måde, man kan styrke dansk erhvervsliv på, er ved at sørge for massive offentlige besparelser, som kan finansiere enormt store skattelettelser. Man kan gøre lige, hvad man vil i denne verden, man kan ikke opnå at få noget som helst, der fortjener navnet genopretning af dansk økonomi, uden at det er kæmpemæssige skattenedsættelser, der skal være målet. Da dette forslag går ud på en skatteforøgelse og navnlig er et brohoved for, at man i de kommende år ved at dreje på paragrafskruerne kan få endnu større skatteforøgelser, så er det helt oplagt, at ved tredjebehandlingen stemmer fremskridtspartiet imod dette forslag.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Hr. Glistrup kunne naturligvis ikke modstå fristelsen til, traditionen tro, kunne man næsten sige, at overspille tingene meget.

Hr. Glistrup plukkede en ganske enkelt ting ud af mit første indlæg, dette med statsunderskuddet, og dimensionerede det ganske voldsomt op. Jeg forsøgte faktisk i mit første